आकुटिल etwas gekrümmt.
आकुल verwirrt, bestürzt, unruhig; voll von, bekümmert um (*Instr. o.* —°).
आकुलय्, °यति verwirren, erfüllen; **आकुलित** verwirrt, erfüllt von.
आकुली कर् verwirren, trüben, erfüllen mit; °कृत erfüllt von.
आकुली भू verwirrt werden *o.* sein.
आकुलीयमान verwirrt, belästigt.*
आकूत *n.* Absicht, Wunsch.
आकृति *f.* Bestandteil, Form, Gestalt.
आकें (*Loc. adv.*) in der Nähe.
आकौशल *n.* Ungeschick.
आक्रन्द *m.*, °न्दन *u.* °न्दित *n.* Geschrei.
आक्रम *m.* Anschritt, Angriff.
आक्रमण heranschreitend; *n.* = *vor.*
आक्रान्ति *f.* die Betretung; das Aufsteigen.
आक्रीड *m. n.* Spielplatz, Garten.
आक्रोश *m.* das Anschreien, Schmähung, Beschimpfung.
आक्षिप्तिका *f.* Antrittsgesang (*d.*).
आक्षेप *m.* das Hinwerfen, Hinreifsen; die Hinweisung, Andeutung, Schmähung.
आक्षेपरूपक *n.* Art Gleichnis (*rh.*).
आक्षेपोपमा *f. dass.*
आक्षेपवलन das Hin- und Herwerfen.
आखण्डल *m.* Zerbrecher (*Bein. Indra's*).
आखु *m.* Maulwurf, Maus.
आखेट *m.* Jagd. °क *m. dass.*, Jäger.
आख्या *f.* Benennung, Name; —° *u. Instr.* mit Namen.
आख्यात *n.* Verbum finitum (*g.*).
आख्यातर् *m.* Mitteiler, Lehrer.
आख्यान *n.* Mitteilung, Erzählung, Legende.
आख्यानक *n.* kleine Erzählung; *f.* ई *N. eines Metrums.*
आख्यायिका *f.* = **आख्यान**.
आख्यायिन् mitteilend, erzählend (—°).
आख्येय mitteilenswert, erzählenswert.
आगति *f.* Ankunft.
आगन्तर् venturus.
आगन्तव्य *n.* veniendum.
आगन्तु *u.* °क ankommend; *m.* Kömmling, Fremdling, Gast.
आगन्तुकता *f.* das (eben erst) Angekommensein.*
आगम hinzukommend; *m* Ankunft; Erwerb, Besitz, Lehre, Ueberlieferung, Wissenschaft; Augment (*g.*).
आगमन *n.* Ankunft.
आगमिन् (gebildet, kunstverständig*).
आगस् *n.* Unrecht, Sünde.
आगस्त्य auf Agasti bezüglich; *m.* Nachkomme des Agasti.
आगामिन् kommend, zukünftig.
आगामुक zu kommen pflegend nach (*Acc.*).
आगार *n.* Wohnung, Haus.
आग्निक, *f.* ई zum Feueropfer gehörig.
आग्नीध्र *m.* der Feueranzünder, *n.* der Feueraltar; **आग्नीध्रीय** *m.* das auf dem Feueraltar befindliche Feuer.
आग्नेय, *f.* ई auf das Feuer *o.* Agni bezüglich, Feuer-; *n. N. eines Mondhauses.*
आग्रयण *m.* Erstling beim Opfer.
आग्रयणक (*adj.* —°) *dass.*
आग्रहायणी *f.* ein best. Vollmondstag.
आघाट *m.*, **आघाटि** Cymbel, Klapper.
आघात *m.* Anstofs, Schlag.
आघृणि glühend, heifs.
आङ् = 1. **आ** (*g.*).
आङ्गारिक *m.* Köhler.
आङ्गिरस, ई *f.* auf Āngiras bezüglich; *m. Patron.*
आङ्गूष *m. n.* Loblied.
आच् *das Suffix* â *in* **दक्षिणा** *etc.* (*g.*).
आचमन *n.* das Wasserschlürfen *o.* Mundausspülen; das dazu gehörige Wasser (*auch* °मनी *f.*, °नीय *n.*).
आचरण *n.* die Herbeikunft.
आचरित *n.* Herbeikommen; Herkunft, Brauch.
आचरितव्य *n.* (es ist) nach Brauch zu handeln.
आचाम *m.* das Wasserschlürfen *o.* Mundausspülen.
आचार *m.* Wandel, Herkommen, Brauch, Sitte.
आचार्य *m.* Lehrer, *bes.* Brahmane.
आचार्यता *f.*, °त्व *n.* das Lehramt.
आचार्यवन्त् einen Lehrer habend.
आचिख्यासु ausdrücken wollend. °सोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).